

ଜଳ୍ପୁର୍ବୀ ଅନ୍ତର୍ବଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ର ଅପତ୍ର ଚିହ୍ନ  
ତେଗେଦୁକୋଣଦୁ ହୋଦାତ କିମ୍ବନେ ଏଠିଦୁ  
ଗୁରୁତିଷବ୍ଲେନେ ଏନ୍ତର ସଂଶୟ.

ನಗುತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಬಡಾರು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ನೋಡಿದವನೇಂಬುನನ್ನು, ಅದೂ ಹತ್ತಾರು ನಿಮಿಷ ನೋಡಿದವನನ್ನು ಕರಾರುವಾಕ್ಷಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ಜಾತಿನ ನನಗಿದೆಯೇ ಎಂದು ನನ್ನ ಕುರಿತು ನನಗೇ ಅನುಮಾನವಿದ್ದರೆ ಅದು ಅಷಟ್ಟಾ ಅನ್ನತ್ತಿದ್ದೀರಾ? ಅನ್ನ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನೇನು ಅವನ ಘೋಚೊ ಸ್ಥಿರಿಸಿ ಇಟ್ಟಕೆಂದರಲ್ಲವಲ್ಲ? ಎಲ್ಲ ರೂ ವ್ಯಾಪಾರಿಕವಾಗಿ ಬುರುಕಾಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೊಂದರೆ ನನ್ನ ತಪ್ಪಲ್ಲ. ಏನಾದರಾಗಲಿ, ಒಂದು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎನ್ನುವ ಯೋಜಕೆ 'ಅರ್ಥಿಗೆ ಬೇರೆ ದುಡ್ಡ ದಂತ' ಎನ್ನುವ ಪರಾಯಣವಾದದಲ್ಲಿ ಪರ್ಯಾವರಣಾವಾಗಿ ಟೆವಿ ಕೊನೆಗೂ ಮನಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಮತ್ತು ಅದಾಗಲೇ ನಡುವಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಟೆವಿ ಬಂದು ವಿರಾಜಮಾನವಾದಿದ್ದರೆ ಫಲವಾಗಿ ಹಳೆಯಿದರ ಕುರಿತು ತೀರಾ ತಲೆಕ್ಕಿಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.

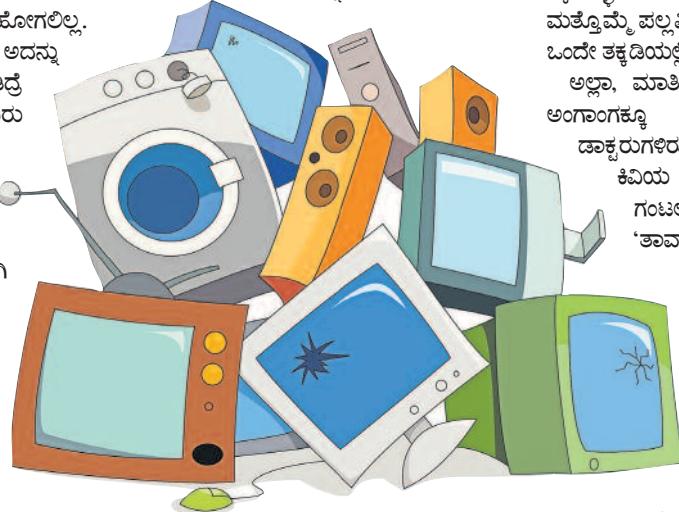
ಹೇಗಲಿ ಬಿಟ್ಟುಕು. ಅದನ್ನು  
 ಕೊಟ್ಟು ಹೊಸದು ತಗೊಂಡಿದ್ದೆ  
 ಅಭ್ಯಾಸ ಅಂದ್ರೆ ಹಕ್ಕೆದಕ್ಕೆ ಐನುರು  
 ರಾಪಾಯಿ ಕೊಳ್ಳಿದ್ದು...’  
 ಎನ್ನುವ ಸಂತೇಕೆಯ ಮಾತ್ರ  
 ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂಕಟವನ್ನು  
 ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲೀಲ್ಲ  
 ಎಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಕವಾಗಿ  
 ಒಷ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ‘ಅವನು ಅದನ್ನು  
 ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿ ಇನ್ನಾಗಿಗೋ  
 ಮಾರಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ’ ಎನ್ನುವ  
 ಕುಟೈಹುಳು ಮನಸ್ಸನ್ನು  
 ಒಂದರ್ಮ್ಮ ದಿನ ಕೊರೆಯಿತು  
 ಅನ್ನವುದಕ್ಕಿಂತ ಎಷ್ಟು  
 ಸುಲಭವಾಗಿ ನಾನು ಮೋಸ  
 ಹೋದೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೇ

ಮೇಲುಗೈಯಾಗುವದು ಪ್ರತಿ ಸಲ ಹಿಗೆ ಮೊನ  
ಹೋದಾಗಿನ ನಂತರದ ಫಲಶ್ಯತಿ. ಇದು ಬರೀ  
ಬನೂರು ರಾಪಾಯಿಯ ವಿವರ್ಯವಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂ  
ದಡ್ಡತನದ ಕುರಿತು ಸಾನುಕಂಪ.

“ಒಂದರೆಡು ಸಾವಿರದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ಬಲಿ ಬೀಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಹಿಗೆಲ್ಲಾ ತಲ್ಲಿಕೆದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕ್ಕೆ? ಬಿಸಾಹಿದ್ದಿದ್ದರೆ ವ್ಯಧಾ ಕೊರಗುವುದು ತಪ್ಪಿತ್ತು. ಟಟಪಿ ವಿಷಯ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಕೆಡಹತ್ತಾ ಹೊದರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಸಂಗಗಳು ಇನ್ನು ಇವೆ. ಹಾಳಾದ ವಾಸಿಗೋ ಮೆಣಸನ್ನ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಮತ್ತೊಂದು ಫಂಟೆ. ಕೊಂಡು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಹಳೆಯಾದಿಗೆ ರೂ, ಏರದು ಬಾರಿ ರಿಪೇರಿ ಕಂಡಿದ್ದರೂ, ನಂತರದ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಅದನ್ನು ಕಂಡರೆ ನನಗೆ ಅದನ್ನೇ ಮೋಹ. ಒಂದು ದುದಿನ ಅದರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಚ್ಯಾತಿ ಬಂತು. ಬಟ್ಟಿಗ್ಗಳನ್ನೇ ತಿರುಗಿ ಮುರುಗಿ ಬಗೆಯಿತು.

ଆଦରେ ହିଂଦୁପାଦ ଏପଥିଲ୍ଲୀ ନେଇମାରିତନ  
କୋରିପାଶକୋଡ଼ିଗିମୁ. ଡକ୍ଟୋଲ୍ଲେ ବଢ଼େଗଣନ୍ତୁ  
ନାହେଁ ରହୁଁ ନୋଯିଲିକୋଠଂ ହୀଂଦି ବିଜା  
କାହକେବେଳେଇରେ ଜିଦ୍ଧାତେକ୍ଷି? ଯେଥାପୁରା  
ରିପେରିଯଲିଵରିଗ କରେ ହୋଇଯନ୍ତୁ.

సరకుసాగేయ ఆచోదల్ల అదన్న  
హేరికొండు హోగి, రిపేరి నంతర  
తందుకోట్టుగ ఈ సాగేయ చూజున్నావు  
నమ్మ మేల్ హోరిసువుదు న్నాయసముత్తల్లు  
ఎందు యారు హేళుత్తారు? ఆరు తింగణోలగి  
హాళాదరే వృగుసాపే సేవే ఎన్నువ ఆమిడా  
బేరే. అదేను గ్రహశార క్షీత్రే, ఆ సలు  
మనిగే బుదు రిపేరి మాడువచున్న కెందురు  
బుద్ధివత్తిక తోరిసిదే. బందవరు యావుదేలే  
ములాజీల్లద వాణింగ్ మేషిన్సుని బిబ్బలు  
బిరబిందుదాద పాటుగణ్ణేల్లూ బిష్టే  
అద్వావుదేఱ హోసదన్న తందు జోల్కు  
మేషిన్సు సరియాదియేము



ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରକେ ତୋରିଲି, ମୂରା ନାଚିର ରୂପାଯି  
ବିଲ୍ଲ କୌଣସି ଦୁଇଦୁଇ ପେଶିଲି ମାଦିକୋଠା  
ହୋଇଦରୁ. ଅପରଦେଶନୁ ତୈଳ୍ପୁଣ୍ଡ ବିଦି. ମେଳିଷ୍ଠୁ  
ବଲ୍ପୀଗଳନ୍ତୁ ହିଂଦି ଫର୍ଦ୍ଦ ଡାକିବିଦେଖିବୁଣ୍ଡିତୁ  
ଅଦକ୍ଷୁ ମୁଣ୍ଡ କୌଣସି ହୋଇଗଲାପତେ ଗୁମ୍ଫିଯାଇ  
କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ତୁ ନିର୍ମିତିତୁ. ରିପେରିଙ୍ କରେଖିକୋଠା  
ଜନ ତମ୍ଭ କାର୍ଯ୍ୟବନ୍ତୁ ଯାଏବୁଦେ କୁଣ୍ଡଲୁଦେ  
ପୁର୍ବୀଦିନରୁ. ତଃ ନାଦୁଵେ ଇନ୍ଦ୍ରୀଳିମୁ  
କୌଣସିରେ ଅଦର ଜପାବ୍ଧାରି ଅପରିଗେ ସେଇଦା  
ଅଧିଧା ମତେ ମୂରା ନାଚିର କୌଣସି କୌଣସି  
ହୋଇଦର ରିପେରି ମାଦିଶେବେକା? ତଳେ କୌଣସି  
ପ୍ରେକ୍ଷରାଯୁ. ହୋଇଶ ପୁଣ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ମୁହଁରେ ବୁଝି

ಇದು 'ಭಳಸು, ಬೊಸಾಕು'ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲಿವಾದರೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿರುವದರಿಂದ ಚುಟುಕಾಗಿ ಹೇಳಿಯಿದ್ದುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಯಿತುರಿಕೆ, ಅಲ್ಲಲ್ಲ, ಕೆಂಡಿತುರಿಕೆ ನಿಲ್ಲುವದಿಲ್ಲ. ಮನೆ ಅಂದಮೇಲೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹ ಮನೆ ಅಂದ

మేలే అగ్కుక్కనగుణవాగి సణ్ణపుట్ట రిపేరి మాడిసిబోద సందభాగులు ఇద్దాడో. ఒందర రిపేరిగి కెరదర మత్తుందనో ముక్కుదర అదు అవర జవాబ్లూరి అల్ల. లాంకాపరసోగి హాళాద బాగిలిన కేలస మాడిసువాగి గోడ ముక్కుగిబముదు. ప్యూంచో మాడిసువ సందభాదల్లుండు ఆ ఒపసే దేవరిగే త్రిలి. మనయల్లిరువ సోఘా, ప్పిజ్చుగాలాదియాగి ఎల్లవన్ను యద్దుతడ్డు ఎందు, ‘పేపరు హాసికోళ్ళి’ ఎందు బాయి బిదుకొండరూ, నమ్మ కెళ్ళిట్టగే అవరు నేలద తుంబా పేపరు హరదికొండరూ, నేలద మేలే బణ్ణద హనిగణ ప్పోళ్ళకేయాగువుదు త్పిద్దల్ల. కొనెయల్లి ఎల్లవన్ను నేపడిసికొడువ ఆత్మసనే అవరిద ఒందిద్దరూ అదు కాయురూపాక్కె బరబేచేంట కణ్ణువొడుగాల్ల. ‘ఇన్న జన్మేటి మనసే బణ్ణ బళిసువ గోజలిగి సిక్కికోళ్ళబారదు’ అనికిదర ఆళ్ళయివిల్ల. మత్తుమ్మ పల్లవి హాడిబిడుత్తేనే. ఎల్లరన్నొ ఒందే తక్కడియల్లి...

ಅಲ್ಲಾ, ಮಾತಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಪ್ರತಿಯೊಂದು  
ಅಂಗಾಂಗಕ್ಕೂ ಅದರಲ್ಲಿ ಪರಿಣತಿ ಪಡೆದ  
ಡಾಕ್ಟರುಗಳುತ್ತಾರಲ್ಲ,  
ಕನ್ನೀನವರು  
ಕೀರಿಯ ಕಡೆ, ಮೂಗಿನವರು  
ಗಂಟಲಿನ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇ  
‘ತಾವಾಯು, ತಮ್ಮ ಪರಿಣತಿಯ  
ಹೈತ್ತವಾಯ್ಯ’ ಅಂದುಕೊಂಡರೆ  
ಹೇಗಾಗಬಹುದಾ? ಅತಿರೇಕದ  
ಕಲ್ಪನೆ ಅನಿಸುಮ್ಮಿದೆಯಾ?  
ಕಮಿಸಿ.

‘ಬಳಸು ಮತ್ತು ಬಿಸಾಕ’  
ಎನ್ನುವ ಮಾತ್ರಿನಲ್ಲಿಡಗಿದ  
ಸತ್ಯ ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನನ್ನ  
ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದಿದೆ.

ದೊಡ್ಡ ಕೆಮ್ಮೆನಿಸ್ಕಾ  
ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಬಿಡಿ ಮಿಡಿ, ಫ್ಯಾನುಗಳಂತಹ ಸಣ್ಣ  
ಪಟ್ಟಿ ರಿಪೇರಿಗಳೂ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ,  
ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಕೈ ಕೊಳ್ಳಿದ್ದಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಿಪೇರಿ  
ಮಾಡಿದವರ ತಪ್ಪೇನಿಲ್ಲ. ಆಯುಷ್ಯ ಅನುವುದು  
ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ವಾತಾವರಲ್ಲ, ವಸ್ತುಗಳಿಗೂ  
ಇರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಅರ್ಥ  
ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಪಾಠ ಕಲಿತ್ತಿದ್ದಿದೆ.  
ಮರಣಾಸ್ಯ ಫಿಂಯಲ್ಲಿರುವವರನ್ನು ಎಪ್ಪು ದಿನ  
ಜೀವಧೋಪಕರಗಳಿಂದ ಬದುಕಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ?  
ಹೀಗೆ ಕಲಿತ ಪಾಠ ಮೂರು ಕಾಣಿನ ಪ್ರಯೋಜನಕ್ಕೆ  
ಬರದೆ ‘ಅನ್ನಾಯವಾಗಿ ಹೊಸದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡ  
ಸುರೀಬೇಕಾ?’ ಎನ್ನುವ ಕಂಜಾಹಿತನ  
ಮೇಲುಗ್ಯಾಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ರಿಪೇರಿ ಅನುವುದು  
ವಲ್ಲ ಸಲವೂ ವ್ಯಾಧಿವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಷಗಣತ್ವೀ  
ಮರುಭಾಜಿಕೆ ಬಂದ ಉದಾಹರಣೆಗಳೂ ಇವೆ.  
ಆದರೆ ತಕ್ಷಾದಿಯಲ್ಲಿ ತೂಗಿದರೆ ಒಳಿಸಿ ಬಿಸಾಪುದ್ದೇ  
ತೂಕವಾಗಿ ತೂಗುವುದು ನನ್ನ ಅನುಭವ.

ప్రతిష్ఠానికి ఫెడ్బిక్: feedback@sudha.co.in